

9. tanulmány

VESZTESÉGEK

Május 25., szombat délután

Az út göröngyös és tövises lehet, és az emelkedők meredek, fásasz-tóak. Olyankor is folytatnod kell, mikor kimerült vagy, és már rég nem pihentél. Akkor is küzdened kell, mikor elájulsz, elbátortalanodsz, de a Vezetőddel, Krisztussal nem tévesztheted el az örök élet ösvényét. Képtelenség, hogy kudarcba fulladjon a magasztos cél elérése Vezetőd oldalán, aki maga lépked előtted az egyenetlen gyalogúton, kiegyenesítve azt a lábadnak. Ha büszke és önző ambíciókat követsz, először kellemes lesz, de a vége csak fájdalom és szomorúság. Ha önös célok után mégy, ami többet ígér neked, de csak megmérgezi és megkeseríti az életedet. Jézus követése biztonságos. Ő nem fogja túrni, hogy a sötétség erői bántsák egy hajad szálát is. Bízz a Megváltódban, és biztonságban vagy! – *Our High Calling*, 25. o.

Padlásszobákból és viskókból, börtönökből és veszthelyekről, hegyekről és pusztaságokból, barlangokból és tengerparti üregekből fogja Krisztus magához gyűjteni a gyermekeit. A földön szűkölködtek, kínozták és gyötörték őket. Milliókat helyeztek le megbélyegezve a sírba, mert nem engedtek Sátán megtévesztő állításainak. A földi törvényszékek az Úr gyermekeire a leghitványabb bűnözőknek kijáró büntetést szabták. De közel van már az a nap, mikor „ítéletet tart az Isten” (Zsolt 50:6), majd a földi döntéseket visszájára fordítja. „Leveszi népéről a gyalázatot.” (Ésa 25:8) Mindegyikük fehér ruhát kap (Jel 6:11)...

Bármilyen keresztet hordtak, bármit veszítettek, bárhogyan üldözték őket, még ha földi életükkel kellett is fizetniük, Isten bőségesen kár-

pótolja gyermekeit. „Látni fogják az Ő arcát; és az Ő neve lesz a homlokukon.” (Jel 22:4) – *Krisztus példázatai*, 179–180. o.

Isten gyermekeinek a próbában és a fájdalomban pontosan úgy kell viselkedniük, mint amikor a jövő ragyogó kilátásokkal kecsegteti őket, és környezetük a lehető legkívánatosabb. Dániel az oroszlánok vermében ugyanaz volt, mint aki első miniszterként és a magasságos Isten prófétájaként állt a király előtt. Az az ember, akinek szíve az Úrra támaszkodik, ugyanaz marad a legsúlyosabb próbában is, mint a jó sorsban, mikor a mennytől és az emberektől fény és jóindulat árad felé. A hit felfogja a láthatatlant, és megragadja az örök valóságokat.

A menny nagyon közel van azokhoz, akik az igazságért szenvednek. Jézus azonosítja érdekeit hűséges népe érdekeivel. Szentjei személyében szenved; és aki választott gyermekeit bántja, Őt sérti meg. Közel van az a hatalom, amely megszabadít fizikai bajtól és gyötrelemtől, és hogy a nagyobb véstől is megmenthessen, lehetővé teszi szolgálja számára, hogy minden körülmények között becsületes maradjon, és Isten kegyelme által diadalmaskodjon. – *Próféták és királyok*, 545. o.

Május 26., vasárnap – Betegség

Könnyű elveszíteni a jó egészséget, de már nehéz visszanyerni azt... Nem engedhetjük meg, hogy az értelem vagy a test egyetlen funkciójának növekedését valami is megakadályozza vagy elsorvassza a szervezetünk bármely részének túlzásba vitt igénybe vétele vagy kihasználása...

A kimerültség és a munka nagy része, mely alatt sokan megöregszenek, nem olyan teher, amit az Úr tett volna rájuk, hanem amit ők vettek magukra, mikor olyanokat csináltak, amikről Isten szava megmondta nekik, hogy ne tegyék. – *Az én életem ma*, 142. o.

Ádám bukása óta fajunk egyre csak romlik... Isten nem ilyen gyöngének teremtette az embert. A dolgok ilyen állapota nem a gondvise-

lés műve, hanem az emberé. Az az oka ennek, hogy káros szokásoknak hódolunk, visszaélünk az egészségünkkel, és megsértjük az emberi lét szabályozására hozott isteni törvényeket. Ádám és Éva úgy bukott ki magasztos, szent és boldog életéből, hogy engedett az étvágy kielégítése kísértésének. Ugyanilyen kísértések következtében gyöngült el fajunk. – *Bizonyágtételek*, III. kötet, 139. o.

Akik a legnagyobb szomorúság idején születtek, gyakran egyedül ők tudnak a legjobban megvigasztalni másokat, napfényt árasztva maguk körül, valahová csak mennek. Őket megzabolázzák és meglágyítják a szenvedéseik; nem veszítik el az Istenbe vetett bizalmukat, mikor bajok rontanak rájuk, hanem közelebb húzódnak a Mindenható védő szeretetéhez. Ők az élő bizonyítékai az Úr gyengéd féltésének, aki a sötétet és a fényt is hozza, és a javunkra van, ha megfegyelmez minket. Krisztus a világ Világossága, benne nincs sötétség. Milyen értékes ez a fény! Élünk ebben a fényben!...

Kiváltságod, hogy kegyelmet kaphatsz Jézustól, és képessé váljál mások vigasztalására ugyanazzal a vigasszal, amivel az Úr is lelket önt beléd... Próbáljunk meg segíteni embertársainkon! Így már itt lent is egy kis mennyországod lehet. – *Isten csodálatos kegyelme*, 122. o.

A Megváltó a szenvedések által nyerte el a vigasztalás szolgálatát. Az emberiség minden szenvedése Őt is érte, „mivel maga is kísértést szenvedett, segíteni tud azokon, akik kísértésbe esnek” (Zsid 2:18). Ha valaki már közösséget vállalt az Ő szenvedéseivel, ebben a szolgálatban az a kiváltsága, hogy beszélhet erről. „Mert amilyen bőséggel részünk van Krisztus szenvedéseiben, olyan bőséges Krisztus által a mi vigasztalásunk is.” (2Kor 1:5) Az Úr különleges kegyelemmel van a gyászolók iránt... Szeretete utat nyit a sebzett és sérült lélek felé, és gyógyítani fogja a szomorkodót. „Az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.” (2Kor 1:3–4) – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 13. o.

Május 27., hétfő – Bizalomvesztés, 1.

Az ítéletig nem fogjátok megtudni, milyen befolyása volt a kedves, tapintatos viselkedésnek a következetlenek, oktalanok és érdemtelenek iránt. Amikor hálátlansággal és a szent feladatok elárulásával találkozunk, megvetésünknek vagy felháborodásunknak adunk hangot. Ezt a vétkesek el is várják, mert erre már felkészültek. De a kedves türelem meglepi őket; gyakran megszólítja a jobbik énüket, és felébreszti bennük a nemesebb élet utáni vágyat.

„Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az ilyet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél! Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.” (Gal 6:1–2) – *A nagy Orvos lábnyomán*, 495. o.

Senkit ne válasszon el a büszkeség, önbecsülés vagy öngazultság a bűnvallomástól, hogy ne veszítse el az ígéretet, mely szerint: „aki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer” (Péld 28:13). Semmit ne tarts vissza Istentől, és hibáid megvallását se hanyagold el a testvéreid előtt. „Valljátok meg bűneiteket egymásnak, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok.” (Jak 5:16) A végső elszámolás napján a bűnösöknek sok megvallatlan bűnnel kell szembesülniük. Sokkal jobb most szembe-sülni a bűnökkel, megbánni és elhagyni azokat, amíg engesztelő áldozatunk, Krisztus közbenjár értünk. Ne hanyagold el Isten akaratának megismerését e tekintetben! Lelked egészsége és mások üdvössége múlik állásfoglalásodon. „Alázzátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. Minden gondotokat rá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pt 5:6–7) Az alázatos és megtört szív értékeli az Úr szeretetét és a Kálvária keresztjét. Hatalmas áldást kap, aki eleget tesz azoknak a feltételeknek, melyek által elnyerheti Isten jóakarátát. – *Szemelvények Ellen G. White írásai-ból*, I. kötet, 326. o.

A megbocsátás sokkal többet jelent, mint sokan gondolják... Isten megbocsátása nem pusztán egy bírósági, jogi aktus, amellyel a bün-

tetés alól felment: Ő nemcsak megbocsátja a bűnt, hanem meg is akar szabadítani tőle. A megbocsátás túlcserélő szeretete átalakítja a szívet. Dávid valóban tapasztalta ezt, mikor így imádkozott: „Tiszta szívet teremts bennem, ó, Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.” (Zsolt 51:12) – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 114. o.

A gonosz elleni egyedüli védelem, ha Krisztus a szívünkben lakik az Ő igazságosságába vetett hit által. A kísértésnek csak úgy van hatalma felettünk, ha még mindig a szívünkben él az önzés. Azonban amikor megismertük Isten végtelen szeretetét, akkor gyűlöletes és visszataszító mivoltában tűnik majd fel az önzés előttünk: vágyni fogunk rá, hogy a lelkünkben kiirtsuk. Ahogy Jézust is megdicsőítette a Szentlélek, ugyanúgy nemesíti és meggyőzi a mi szívünket is, olyannyira, hogy a kísértések erejüket veszítik, és az Üdvözítő kegyelme átalakítja a jellemünket. – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 118. o.

Május 28., kedd – Bizalomvesztés, 2.

Első szüleink elbukása után Krisztus kijelentette, hogy lejön a földre, hogy megmentse az embert a bűn büntetésétől, és legyőzi Sátánt az ellenség saját harcterén. A mennyben kezdődött küzdelemnek a földön kellett folytatódnia...

Jézus hozzáfogott irtalmas missziójához, és a jászoltól a keresztségig szorongatta az ellenség. Az ördög minden talpalatnyi területért harcot indított, azon fáradozott, hogy végső erejével legyőzze a Megváltót. Viharként csapott le Jézusra egyik kísértés a másik után. De Sátán minél irtalmatlanabban elbukott ebben, Isten Fia annál szilárdabban kapaszkodott Atyja kezébe, és haladt előre a véres ösvényen.

Az összetűzés súlyossága, melyen Krisztus átment, arányos volt a sikeréhez vagy bukásához fűződő érdekek óriási nagyságával... Sátán azt kereste, hogyan buktathatná el a Megváltót, hogy majd ő uralkodhasson a földön... Az Atya, a Fiú és Lucifer feltárukoztak egymásnak igazi kapcsolatukban. Isten félreérthetetlen bizonyítékát adta méltanyosságának és szeretetének. – *Reflecting Christ*, 58. o.

A Szentlélek feladata, hogy korról korra szeretettel töltsen meg az emberek szívét, mert a testvériség élő elve a szeretet.

Lelkünk egyetlen zuga vagy sarka se legyen az önzés rejtekhelye. Isten azt kívánja, hogy a menny terve megvalósuljon, és a mennyország isteni rendje, összhangja uralkodjon minden családban, minden gyülekezetben és minden intézményben. Ha ez a szeretet hatná át a társadalmat, meglátnánk a nemes elveket, a keresztyén kifinomultságot és előzékenységet, a keresztyén szeretetet azok felé, akiket Jézus a vérével váltott meg. Minden családban, intézményben és gyülekezetben lelki átalakulásnak lennénk tanúi. Majd ha ez megtörténik, Isten felhasználja a munkatársait, hogy a menny világosságát küldje a világba, így az isteni fegyelem és tanítás által válnak alkalmassá a férfiak és nők a mennyei társadalomra. – *Bizonyságtételek*, VIII. kötet, 139–140. o.

Semmiben ne legyél túlbuzgó! Végezd csendben a dolgodat, ahogy eléd kerülnek. Tedd meg a tőled telhető legjobbat, kérd meg Istent, hogy Ő segítsen neked... Ó, Jézusban bízz, és ne a saját szívedben. Hagyd rá a terheidet és magadat is. Ne vegye el a kedvedet, ha nem érzel örömet és vigaszt. Reménykedj és higgy. Drága tapasztalatod lehet Isten dolgiban. Küzdj meg a csüggedéseiddel és kételyeiddel, míg győzelemre jutsz felettük Jézus nevében. Ne tápláld a gyászt, reménytelenséget és sötétséget... Pihenj le, legyél biztos az Úr ígéreteiben. Kételkedés nélkül csendesedj el az ígéretekben...

Találj időt mások megvigasztalására, hogy áldására legyél kedves, vidám szavakkal valakinek, aki kísértésekkel és talán a nyomorral is harcol. Mivel áldást viszel másokhoz derűs, reményteli szavakkal, így ráirányítod a figyelmet a terhek Hordozójára, te magad is váratlan békét, boldogságot és támogatást nyersz. – *Our High Calling*, 64. o.

Május 29., szerda – A szabadság elvesztése

Ha többet foglalkoznánk Krisztussal és a mennyei világgal, hatalmas indíttatást, buzdítást nyernénk a kitartásra és segítséget az Úr harcai-

nak megküzdésére. A büszkeség és a világ szeretete elveszti erejét, ha annak a jobb földnek dicsőségén elmélkedünk, mely nemsokára az otthonunk lesz. Jézus szeretetéhez hasonlítva minden földi öröm jelentéktelenné válik.

Ha hosszú ideig csak földi dolgokkal foglalkozunk, nehezünkre esik a megszokott gondolatmenetet megváltoztatni. A leggyakrabban az érdeklő az embert, és arra figyel, amit közvetlenül lát és hall. De ha be akarunk jutni Isten városába, és látni szeretnénk a Fiát és az Ő dicsőségét, akkor meg kell szoknunk, hogy a hit szemével nézzük Őt. Krisztus szavai és lénye képezze gondolataink és beszélgetéseink tárgyát, és naponként szakítsunk időt a szent dolgok feletti imádságos elmélkedésre. – *Megszentelt élet*, 91–92. o.

Az Üdvözítő mindenkinek segíteni fog, aki benne bíz. Akik kapcsolatban állnak vele, azokat boldoggá teszik a parancsolatai. A Megváltó vezeti őket, és ezt az ösvényt követik, mert a kedvéért megfeszítik a testet annak kívánságaival és vágyaival együtt. Krisztusban reménykednek, és a földi viharok hatástalanul próbálják elsöpörni őket a biztos talajról. – *In Heavenly Places*, 198. o.

Ha közel húzódsz Jézushoz, és rendezett étellel, Istentől jövő beszélgetéssel ékesíted magad, akkor Ő megőriz téged a tiltott utakra eltévelyedéstől. Ha csak figyelni fogsz, folyton figyelni és imádkozni, ha mindent úgy teszel, mintha Isten közvetlen jelenlétében volnál, megóv téged attól, hogy engedj a kísértésnek, és reménykedhetsz, hogy tisztán, folt nélkül és szeplőtlenül állsz meg végig.

Ha a kezdetektől a végig erősen megtartod a bizalmat, minden utad Isten szerint alakul majd, és amit a kegyelem indított el, azt dicsőség fogja megkoronázni az Úr országában. „A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.” (Gal 5:22–23) Ha Krisztus él bennünk, megfeszítjük a testet a kívánságaival és vágyaival együtt. – *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce*, 107. o.

A keresztény élete: küzdelem. De „mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak”. Az igazságosság és a becstelenség közötti konfliktusban csak mennyei segítséggel érhetünk el sikert. Vessük alá véges akaratunkat a Végtelen akaratának, az emberi vegyüljön el az istenivel. Így fog támogatni a Szentlélek, és minden győzelem a Mindenható megvásárolt tulajdonának és képmásának helyreállítása lesz a lélekben. – *Üzenet az ifjúságnak*, 55. o.

Május 30., csütörtök – Halál

A mennyei kórus himnuszán át Isten meghallja a leggyengébbek jaját is. Ha a belső szobában kiöntjük a szívünket, vagy úton vagyunk, és közben felfohászkodunk, szavunk eljut a világegyetem Urának trónjához. Lehet, hogy emberi fül nem hallja az imánkat, de nem vész bele a némaságba, és az élet forгатaga sem nyomja el. Semmi sem fojthatja el a lélek sóvárgását. Az utca lármáján és a tömegek kavargásán át eljut a mennyei udvarokig. Istenhez szólunk, és Ő hallja az imánkat.

Ha érzed a méltatlanságot, ne félj ügyedet az Úr elé vinni! Amikor az Atya odaadta magát Krisztusban a világ bűnéért, mindenki ügyét magára vette. „Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” (Rm 8:32) Talán nem fogja teljesíteni a bátorításunkra és erősítésünkre adott jóindulatú ígérését? – *Krisztus példázatai*, 174. o.

„Az Úr eljövételének gondolata a legdrágább és legörömtelibb nekem” – mondta Baxter (Richard Baxter: *Munkái*, XVII. kötet, 555. o.). „Ez a hit munkája és a szentjeinek jelleme, mely vágyik az Ő megjelenésére, és az áldott reménységet keresi.” „Ha a halál, az utolsó ellenség a feltámadáskor megsemmisül, a hívőknek őszintén kell vágyakozniuk Krisztus második eljövételére, a teljes és végső győzelem idejére, és buzgón kell imádkozniuk azért, mikor teljesen és végül megvívják a csatát.” (*I. m.*, XVII. kötet, 500. o.) „E nap után kell minden hívőnek sóvárognia, és ebben kell reménykednie, tudva, hogy ekkor

zárul le a megváltásukért végzett munka. Ekkor valósul meg lelkük minden vágya és törekvése...” „Ó, Uram, siettesd ezt a boldog napot!” (I. m., XVII. kötet, 182–183. o.) Ez volt az apostoli egyház, „a pusztai egyház” és a reformátorok reménysége. – *Maranatha*, 14. o.

Isten gondoskodott balzsamról minden seb esetében. Van orvos és balzsam is Gileádban. Úgy tanulmányozzátok a Szentírást, mint soha előtt! Kérjétek az Úrtól bölcsességet minden vészhelyzetnél! Minden próbában kérleljétek Jézust, hogy mutasson kiutat a gondjaitokból, és akkor a szemetek megnyílik az orvosságra, és alkalmazni tudjátok a Szentírásban leírt gyógyító ígéreteket. Így az ellenség nem vihet titeket szomorúságba vagy hitetlenségbe, mert hitetek, reménységetek és bátorságotok lesz az Úrban. A Szentlélek világos látást ad nektek arra, hogy felismerjétek és alkalmazzatok minden áldást, ami a gyászotok ellenszereként és gyógyításként hat a szátokhoz nyújtott minden keserűség ellen. Minden keserűség feloldódik Jézus szeretetében, és az erről való panaszkodás helyett felismeritek, hogy az Üdvözítő szeretete és kegyelme annyira áthatja a szenvedést, hogy az alázatos, szent és megszentelt örömbé fordul át. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, II. kötet, 273. o.

Május 31., péntek – További tanulmányozásra

– *Our High Calling*, „The Perfect Work of Patience” [A türelem tökéletes munkája] c. fejezet, 70. o.